

Landskap: Blekinge
 Härad: Bråkne
 Socken: Åsarum
 Uppteckningsår: 1942

Upptecknat av: Aug. Holmberg
 Adress: Grängsta
 Berättat av:
 Född år i

I sotter v. visa tillfällen. 1. 1.
 Paradies ansägs farlig. 1. 2.

Skriv endast på denna sida!

Göthminnesankaret

År 1860

Göthminnesankaret har med stor intresse i Tolkhulten haft
motponentens utdrag och kritikens rörelse. Om nu det tillåtels
en helt öfver all beröring sager magras ord.

Jedant sig framst förla, här för och sedan, har aldrin
allmogen i min förfassanden ejent den ringaste tanka på
att sätta min genuss i förfassande med enskun guden eller
junktioner. Han hitt dock hafpt hafpt praktiken nyfiket
sig. Jag histe mängdigt i min egen dom om att en hand
men förfäder att icke fölk vane att götta vid se mängd
tillfallen här till upphov i religiose uppgömer.

De vro dran hemkommed sätta att: "Jörg' nöts" os
fin en sten eller brennen att götta spolla, just ha deupte
den os skulle sätta os förtid. Jörg' spolla vandomholjd
och därför var det, om en på vigen eller annatvis sag en finne eller aten
os. m. os ovanlig form, hon os annade ta upp. Dagen var förmånd som
i hoppets os rögan. Vi skulle spolte precis förmånd förras os. Is
esti os förtid földe var det en blöd regel, atsyd all man kunde d
om det lag en om eller en brukbar härdjust den man en ill
os. numera fallet hunde det han sad att det hittre förmånd os
ett ha hafpt uttag, vilket hände mäppor spiktem och det
spiktemel skulle vi ta hot eller annistore förraga vinken
os töckt. Det hette: "Da" "alts kus o götta ha end man
ser en förs vigen os. Det var helt enkelt en

I
JAN

varning & god morgung. Men om man har valförmarsching ar
se upp för allting haic detta till gävlar. Men trofar all det
fick en mystisk formulerande som var och en dag resande
och förflytta den ockra. Sjöla var sij nog dessas vänster sig hade
hört under alla spolla sij att manna tillfaller.
Majest förflygred han funnit han allt hämtat alla
sitt all spolla sij att sora vana med mänskernas eon
hendt och vise i världen all blivit grovare.
För åbre an således sij med stor flickhona, vane
färskade aldyg lass majest strow sone kunde taffas vana
religionskunst, och förest. De far. Se man sig till all grann
fölets eller förmäl ne' möge all man kunn spölle spöllet
just värpa, se ver man sic allt skräp my ande skulle er
mägot värlig. Det bespicer en vät. Det är helt enkelt
ett fölkt föregående bruk, uppenbarlig annat.

Yngste i Janan 1942

af Sig Wihlborg

Och. Pavan, fasten åtblede ofarlig, han ar allmogen
förlustet over an en orm! Den hets vakt ej, men den van
ett förlita klassens tollspur och den för högt värlig!
Jom Jom. Och karpens vana en knarras knarrar ar han
kend sat. Majest tu' efter den man möga han vinnat
du han allt men kunde ta med givigerna. Detta gjorde
främling han enda vana & knarrer han org för förs den
och trotsa spela den ejtta vad han krokkat kro om!

Göteborg
Torbjörn
Oscarsson
1942